

Framst.nr 45/1971.

med anledning av Ålands landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om sysselsättning.

Med anledning av ovannämnda framställning, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet, som i ärendet hört lagberedningssekreteraren Sune Carlsson och byråföreståndaren Jarl Lindqvist, härmed vördsamt anföra följande:

Den föreslagna revisionen av sysselsättningslagstiftningen synes allmänt taget möjliggöra en smidigare och mera tänjbar arbetskraftspolitik. Genom utvidgade möjligheter till ingripande från myndigheternas sida kommer uppenbarligen verksamheten bättre att täcka behovet av sysselsättningspolitiska åtgärder än den gällande lagstiftningen ger möjligheter till.

Lagförslaget tar icke speciell hänsyn till de problem, som är utmärkande för den åländska arbetsmarknaden. Till en viss del är detta beroende av att möjligheterna att lagstifta i detta fall begränsas dels av kompensationsfrågor, dels av rena lagstiftningsbehörighetsfrågor. Den föreslagna lagstiftningen är likväl inte så bindande, att man vid den praktiska tillämpningen skulle bli tvungen att bortse från speciella lokala problem. Utskottet anser det därför sannolikt att den nya lagstiftningen bör kunna bli ett bättre instrument för sysselsättningspolitiken än vad den gällande varit.

Speciellt bör uppmärksammas, att inbegripandet av intellektuella yrken och lämpliga arbetstillfällen för partiellt arbetsföra medför väsentliga sociala förbättringar. Också samordnandet av de arbetspolitiska åtgärderna med de specialpolitiska i andra avseenden bör betraktas som ändamålsenligt och nödvändigt.

Vid utskottets behandling av ärendet förelåg utöver den i framställningen åberopade propositionen jämväl riksdagens socialutskotts betänkande och riksdagens stora utskotts betänkande i ärendet och har dessa handlingar beaktats vid utskottets behandling av ärendet.

Detaljmotivering.

9 §. Den kommunala planeringen av arbetstillfällen årsvis bör uppenbarligen knytas till den kommunala budgeten. Långtidsplanering blir knappast möjlig i de små kommunerna i landskapet annat än i undantagsfall. Däremot torde inom kommunala samarbetsorgan något större möjligheter till långtidsplanering finnas, varigenom en sammanställning med landskapets plan bör kunna ge en uppfattning om den totala tillgången på arbete under den kommande tiden. Utskottet omfattar landskapsstyrelsens förslag.

11 §. Stadgandet sanktioneras av stadgandet i 13 § om ersättning till landskapet i de fall kommunen överträtt det i 11 § stadgade förbudet. Utskottet omfattar förslaget i sakligt avseende och konstaterar, att Landstinget icke torde ha behörighet att avvika från stadgandet i riket på annat sätt än att kommunens ersättningskyldighet mildras, vilket återigen kan medföra kompensationssvårigheter.

17 §. Utskottet har föreslagit en redaktionell ändring.

23 §. Stadgandet följer numera vedertagen lagstiftningspraxis beträffande ändringssökande. En redaktionell ändring har ansetts erforderlig.

30 §. Då riksdagens socialutskott föreslagit, att motsvarande rikslag skall träda i kraft den 1 januari 1972 och retroaktiv tillämpning i landskapet kan vara möjlig i vissa fall, anser utskottet att landskapslagen, som kan beräknas bliva publicerad i början av april 1972, borde tillämpas från och med den 1 januari 1972.

I övrigt har utskottet kunnat omfatta landskapsstyrelsens förslag utan ändringar.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå, att Landstinget måtte antaga lagförslaget med följande ändringar:

17 §.

Arbetslöshetsersättning erlägges----(1 mom.)----och helgdagar.

Ersättning utbetalas i efterskott minst två gånger i månaden på sätt därom särskilt stadgas.

23 §.

Den som icke åtnöjes med arbetskraftskommissionens beslut äger rätt att söka ändring däri medelst besvär hos arbetskraftsministeriet såvitt gäller beslutets laglighet. Besvär över beslutets ändamålsenlighet anföres hos landskapsstyrelsen. På landskapets vägnar utövas rätten till ändringssökande av landskapets ombud, till vilket uppdrag landskapsstyrelsen förordnar lämplig tjänsteman vid landskapets centrala ämbetsverk.

Besvärsskriften skall----(2 mom.)----beslutet fattades.

Har besvärsskriften----(3 mom.)----eget utlåtande.

Arbetskraftskommissionens beslut----(4 mom.)----landskapets vägnar.

I beslut----(5 mom.)----medelst besvär.

30 §.

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 1972 och genom densamma upphäves landskapslagen den 12 april 1962 om sysselsättning (6/62) ävensom landskapslagen den 27 mars 1961 om arbetslöshetsers-

-3-

sättning (34/61).

Mariehamn, den 10 december 1971.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman
Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Dahlman, viceordföranden Andersson samt ledamöterna Sundblom, Olof M. Jansson och Wideman.